

Strgana struna 2019

- besedila skladb -

Unikat

- zmagovalno besedilo -
(Klara Bartol)

Življenje
ni samo odtis,
ni ne obris prehitrih let.
Je barva, ki se v mavrici
razpne čez širni svet.

Skrit za zdaj je konec še,
a zgodbe se vrstijo –
kakor v drami mojstrski
se čudeži zgodijo.

Most:
*Preprosto je srce,
v njem je upanje.
Pripravljene roke
sprejeti prav vse.*

Refren:
Bodi unikat!
Pot narišejo sanje naj.
Vedno bo nekdo,
ki te imel bo rad,
z njim se vrnil boš nazaj
v svoj srčni kraj.

Trenutek nam premalo da,
ne znamo ga živeti.
Ker se v prehitri naglici
bojimo le še umreti.

Žalosti konec daj,
upaj hrepeneče!
Saj v vsaki se drobtinici,
da najti kanček sreče.

Žarek sonca

- tretje mesto po mnenju
strokovne komisije -
(Katarina Pivk in Barbara Kocmur)

Zjutraj na obzorju luč se prižge,
na novo vstane, na novo začne,
nova priložnost, da svet se podre,
nova priložnost, da cvet se odpre.

Hočem hoditi po svetlih poteh,
v življenje zvabiti veselje in smeh,
od prvih korakov pa vse do konca
nosi naj me žarek sonca. (2x)

Pogled ob sencih se boji
gledat tisto, kar teži,
da bo upanje ostalo,
želja naj bo kazalo.

Most:
Četudi življenje se bo stemnilo,
luč se zasveti kot oznanilo:
(Ref.)

Today

(Ana Žebovec)

My eyes are closed,
waiting for your next step.
I want it to hurt,
like when we first met.

The flower was picked,
now she's gone. She knew,
she was unique,
but nothing for you.

Ref.:

Today everything changed,
today I lost my home/hope.
Today I want it to end,
today I feel like nothing.

The rose was red,
just like my blood,
she felt the same as I,
when you said goodbye.

Today you did it,
you broke my heart,
you stepped on it,
now it'll be hard.

(Ref.)

Bridge:
Maybe you'll come after me,
or maybe I'll never see,
how it feels being held by you.
I know you want me, too.

Ko ponoči ležim in razmišljam, kako se izteka moje življenje

(Alja Kos)

Tiho, tiho koraki izginjajo,
a stopinje še vedno ostajajo.
Tam na tleh, tam na tleh poznajo
se.

Do prvega snega ostale so le.

Spet zapihal je veter s severa.
Spet nova pozaba je tiho prišla.
Brez usmiljenja, kot da ne čuti,
tiho je stopinje zakrila.
Zdaj pot tam sameva, kot da nihče
po njej hodil ni.

**Saj je, saj je znano, da nekaj časa
bo sled tam ostala,
a vse je zapisano minljivosti.
Da bi, da bi te sledi ljudje v
večnosti si ogledovali.
Ko več jih ni, nekaj let spomin še
živi,
nato tudi to z odejo prekrije se.**

Ker nihče se spomnil več ne bo, da
tam prej je hodil nekdo.
Nekdo, ki pot si utiral je,
padce in zmage sprejemal je.

Morda zaman, morda za vse,
morda tam cela skrivnost življenja
skrita je.

Poglej v srce

(Vojko Hysz)

Pridi, o moj Gospod, sprejmi ta
dar.

Rad bi le zapel ti pesem iz srca.
Ti si mogočen Bog, ne najdem
besed.

In ti me sprejmeš v svoj objem.

**Ker le ti pogledaš mi v srce, veš,
da zlomljeno je in ga braniš.
Ti mi odpustiš, saj veš, da življenje
kaže mi zobe.**

**Vedno me boš sprejel, vedno z
menoj ostal.
Tvoje ime večno bom slavil.**

Le ti mi daš moči, ti velik si.
Kakor strune brez kitare, kot
kamela sred puščave brez tebe
sem.

Zvestoba je tvoj oklep, ljubezen
tvoj meč.

In tvoj boj je odpuščanje.

Ne sprašuj, če potrebujem te,
saj le ti mi umiriš srce.
Ko v puščavi mrtvih čustev tebe
iščem,
pokliči moje ime.

Po naše

- drugo mesto po mnenju
strokovne komisije -
(MaNaMe)

Zabave, vsi parčki – okoli mene vse
divja.

Vsi srečni, popolni, a kje v meni
sreča je ta?

Pa kaj pomeni, če res najboljši si?
Pa kaj pomeni, če te kdo za roko
drži?

Od te rutine se že zdavnaj mi vrti!

Refren:

**Jaz bi šla do oceana in nazaj,
kjer bi našla južni raj!
Plesala, se z vetrom igrala, s teboj**

...

**... jaz bi šla do zvezdnat'ga neba,
kjer še fiz'ka ne velja!
Pozabila pospeške in mase,
ker celo vesolje imela bi zase.**

Jaz v svojem sem svetu,
se požvižgam, pojem pa ra pa pa
(pšššt!),
na pustem banketu
plešem rumbo, salso, ča ča ča ...

Most:

Pa kaj pomeni, če poznajo te vsi?
Pa kaj pomeni, če največji kritik si?
Življenju sledi in zapri oči!

(Ref.)

Justification of the feeble kind

(Mark Braniselj in Jan Kosmač)

I am the master of disguise
in secret plotting your demise
Ignore all the signs tonight
Never mind,
I'll keep it comfortable

**CHORUS: The clock for this
countdown**

**Speeds up on every beat
No matter how far
our lives will roam free
The happiness untold
Wallowing in crimson throes
The ones you so desire
Shall write your history**

VERSE: All you do
is a helpless act of faith
the truth
something obsolete
hopeless dreams
of something new
i shall
reign forever on

ENDING:
Oh please define
Is this just fine
because i smell foul decay
a glimpse of light
resting above
but nothing can reach my rotten
soul
and as i drown
i spread my wings
i can perceive the world as surreal
but no remorse
it can't be worse
I'll try to reach for my final breath.

Bodi blagoslov

(Polona Stegu)

Nočno sonce zaide,
novo jutro zbudi me,
nov list in nova stran,
naj enkrat bo ta dan!

Dnevu pojdem naproti,
ko te srečam na poti,
te pogledam v oči,
v srcu misel se rodi:

**Bodi blagoslov za druge,
življenje je eno samo,
glej z očmi srca,
pa boš videl,
vse nam je darovano!**

In ko dež prebudi me,
s kapljicami nariše
en oblak, bel in siv,
barve pa kot da je skril;

Lepa misel se utrne,
z barvami vse ogrne,
v hipu čudež je dan:
sončen, svetel, razigran!

Se odpravim na pot

(Maša Verbič)

Se odpravim na pot,
nihče ne ve, kod
me vodila bo v svet.
Mogoče grem tja
na konec sveta,
kjer me objela bo mavrica.

**Mogoče bom tebe srečala,
mogoče pa sploh ne bom odšla.**

Kot majhni slišimo zgodbe
o mavrici in loncu zlata.
Ko odrastemo, nam povejo,
da je to le svetloba, ki se odbija od
dežja.

A jaz jim ne verjamem,
je prelepo, da bi bilo le to,
mi pravjo, naj dojamem,
a jaz si ušesa zamašim, zamižim in
zakričim.

(Ref.)

A veš, ko nekaj iščeš,
pa tega nikjer ni?
Ne glede na to, kje gledaš,
je, kakor da izpuhti.
No, tko je z mojim razumom,
lajf je lepši, če si čist mal nor.
Če kdo ti kdaj kej reče,
si zamaš ušesa in zapoj!

Lari fari

(Jernej Antloga)

Zgodba govori o problemu,
ker vsazga skrbi, katera je oseba,
k jo bo oženu
in ene je že spoznala Julija,
ampak zdej me lovi murija, k
ukradu sm dva kulija.

Problem je loh dost bl resen,
zajeda te ko ena gadna plesn
in ne se pred to zgodbo skrit,
bod do sebe odkrit
(in model pojači ta bit).

Užaljen tm v kotu si jo gledu,
spet vidu si jo, da se žvali,
šla je mem tebe, rekla ke si mali,
ti si sam pogledu, nč reku,
se že prepustu teku
in zrk k travo si seku,
nato počaku, ustavu in se reki
pogledu
in takrt se dobr zavedu,
da se tipi okrog nje lepjo k čebele
na medu
in roka te je zbolela, ker kamne si
tepu
in tko za čist en nov feeling si
zvedu
in takrt pr seb si prsegu, da z
njegovmu lajfom si boš postregu.
Prjel te je bl k nalgesin,
zadel bl k cianin in heroin,

v seb pozabu, da božji si sin,
odpru si flašo in zavohu si gin,
pred tabo naslikala se je maja,
tebe ni več, izgnala te je iz raja
in možgani prepozn opozoril, da to
ni več vaja, srce prepozn dojel, da
to je kraja
in tvoj lajf ratu je črna saja
in vsi, k iščete svojga izgubljenega
brata,
ne bit ena sama vata,
k slej k prej vas bo zadela polna
lopata
in brez vs drugm bo odletela jata
in u lajfu ne pustit, da ste pinjata,
ker pol vse rata in odprejo se vam
nova vrata
in vsaka taka je enaka ena velka
napaka
mislš, da si spaka, glih v tem je
caka,
da tvoj lajf ni gadna omaka, ker
ena druga tebe ma za junaka.
Perica reže raci rep o fek
hack
sek
pack
dab
track
v srce reke dere, možgane opere,
nisi vidu ne slišu vonj po plišu
vse je šlo stran.
Sto vran krož nad tabo, nisi
zadovoln s sabo,
resnico zagledu, sebe pojedu,
na začetku pika, zdej slika,
prot teb tečeta dva bika,
nč ne mika, vleče gravitacija,
krvna cirkulacija, nastala nova
variacija,
kavitacija, ko pomislš na njo,
naslika se asociacija
in tčeeš v neznano, iščeš hrano,

zgubljen si v mislih, preveč stvari
kisljih,
pr teb april je vsak dan, nešto ran,
zajeda te sto podgan, furaš se v
Kranj in zbudiš se iz sanj.
Čutu, začutu, občutu si toplino,
padu, zapadu, obudu si bližino,
po grlu teklo ti je kokr vino,
iz tebe izsesal je vso kislino
in končno odpru si oči,
zagledu si sijaj luči,
pred tabo ena druga je stala,
tvoje jeze se bala,
bla je bela k skala,
nato roko ti je dala,
se skupi podala
in srčen konc dočakala.

A je dobra zgodba za lahko noč,
sam pazi, da se ti srce ne zmoč,
v svetu polnih laži poglej soseda na
desni, nikol ne veš, kdaj trpi
in ko nej pol človk ob takih
zgodbah zaspi
ampak na srečo ne teče kri
ampak k teče, takrat se neki zgodi
in šele takrt se folk prebudi,
če se sploh zbudi
iz tega sistema, k vsi k ovce mu
sledimo brez namena.

Krizni sestanek

- zmagovalna skladba po mnenju
komisije in poslušalcev -
(Andrej Jelenc, Gabriel Klančar,
Domen Novak)

Pa začnimo na začetku, ja, zakaj bi
komplicirov,
kje lotiti se problemov, ki ceu lajf
si jih nabirov.

Saj veselo je življenje in lepo se
nam godi,
priznati pa je treba, da se kej loh
spremeni ...

In povedal bom, kar menim, da
takole več ne gre,
vlada iz nas se norca dela, pa
noben od nas ne ve.

Vsako prase rije zase, so učili nas v
šol,
in politiki od vseh na svetu vejo to
najbol.

Pa ne smemo pozabit na naše lepo
to okolje,
na državne te voditle, ki ne vejo,
kaj je bolje:
čeb dejansko kej nardil, da' b
izpuste omejil,
al pa če bi sam sedel in na dnarju
se redil.

Sam poglejte feministke, ki nam
skačejo v lase.

Zarad njih se zdej sprašujem,
hmmm ... Kateri spol sem že?
Pa če pridne so pri delu, ne bi
manj jih plačevali,
v povprečju manj nardijo, kaj bi se
še spraševali?

Končno smo v državi dol z oblasti
vrgl komuniste,
zdej pa namest rdeče zvezde
vsepovsod maš teroriste.
Ne, sej islam je prijazna vera, pa
tud Alah je čist kul.
Ampak kje nam je izbira, če so s
tem nas že zasul.

ODPEV:

**In tako nam zdrava pamet pravi,
da izogneš se težavi,
če zaprt si v svoji sobi in
prepuščaš se lenobi.
Saj se ti dosti boljš godi, če za use
ti dol visi.
In pomaga dosti bolj odeja, kot pa
novice iz TV-ja.**

